

בעזשהי"ת

קונטרס

די זומער טעג

חזיון און עצות ווי אזוי זיך צו האלטן ערליך דורכאויס די
נסיונות פון די זומער טעג

געשריבן דורך

ראש ישיבת תפארת התורה ברסלב שליט"א

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורנו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו

געפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים,

און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן בעזשהי"ת

דורך חסידי ברסלב

ירושלים עיר הקודש תובכ"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

כני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.662.4888

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

די זומער טעג

צווישן די גראז

יעצט אין 'די זומער טעג' קען מען זייער מצליח זיין אין עבודת השם, עס איז א גוטע צייט זיך צו באנייען, ווייל די גאנצע בריאה טוט זיך יעצט באנייען, אלע ביימער, אלע גראזן הייבן אן צו שפראצן; נאכן זיין א גאנץ ווינטער טויט, נאכן זיין א גאנץ ווינטער טריקן - הייבן אלע אן מיט א פרישקייט ארויסצוגעבן שיינע פרוכט און שיינע בלעטלעך; איז דאס א צייט פאר אונז אלע זיך צו אויפפרישן, זיך באנייען צו דינען דעם אייבערשטן. דערפאר בעט איה דיר טייערער ליבער ברודער, יעצט אין 'די זומער טעג' זאלסטו זיך באנייען מיט

תּפֿלָה וְהַתְּבוּדוֹת, טְרַאכְט נִישְׁט אויף צוריק, טְרַאכְט נִישְׁט פֿון די פֿריערדיגע זמן, פֿון די ווינטער זמן, קוק נִישְׁט אויף צוריק, ווייל דאס צוריק קוקן לאזט נִישְׁט דעם מענטש מצליח זיין, און אזוי ווי אלע ביימער און אלע פעלדער הייבן אן מיט א פֿרישקייט צו וואקסן, צו שפראצן, ארויס צו געבן די גוטע פֿרוכט און די שיינע בלומעלעך - אזוי אויך זאלסטו אנהייבן מיט א נייע התחלה דינען דעם אייבערשטן; מאך זיך א קביעות יעדן טאג צו שמועסן און אויסרעדן דיין הארץ צום אייבערשטן, און אז דו האסט א פעלד - זאלסטו גיין א שפאציר אין פעלד, זיי זיך דארט מתבודד, ווייל עס איז אזוי געשמאק זיך צו מתבודד זיין צווישן די ביימער און גראז, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קסג), ווי געשמאק איז צו גיין צווישן די גראז הערן ווי זיי זינגען שירות ותשבחות צום אייבערשטן, יעדע גראז זינגט א ניגון צום אייבערשטן אן קיין פֿניות, אן קיין מחשבות זרות, ווי גוט און ווי שייך איז צו זיין צווישן זיי; און אויך אז מען האט נישט קיין פעלד קען מען גיין א שפאציר אין א שטילע גאס און דארט שמועסן מיטן אייבערשטן, אים דערציילן ווי שטארק מען וויל זיין גוט און ווי מען האלט אין איין צוריק פאלן, זיך אויסגיטן דאס הארץ פארן אייבערשטן, אזוי זאלסטו טון יעדן טאג ביז דו וועסט זוכה זיין נאנט צו ווערן צום אייבערשטן.

ווער נישט פארברענט

יעצט אין 'די זומער טעג' ווערט שרעקליכע נסיונות אין שמירת עינים, אויף א גאנץ יאר דארף מען האבן א שמירה אויף די אויגן, מען זאל זיין אפגעהיטן נישט צו קוקן קיין שלעכטס, אבער ווען עס קומט זומער - ווערט גאר שווער, עס ווערט א שרעקליכע פריצות, די גאסן ווערן זייער געפערליך, עס ברענט א פייער פון פריצות און מען קען פארברענט ווערן ביי די קליפות השם ישמרינו, און מיט איין שלעכטע קוק, קען מען פארלירן אזויפיל קדושה און אזויפיל יראת שמים, מען מוז זיך זייער היטן די אויגן מען זאל נישט פארלירן די קדושה און יראת שמים פון אלע יארן עבודת השם, ווייל אין שמירת עינים ליגט אלעס, אויב מען היט די אויגן קען מען זוכה זיין צו ווערן זייער הייליג, אזוי ווי די הייליגע צדיקים טייטשן, עס שטייט אין פסוק (בראשית לח, כא): "איה הקדשה הוא בעינים על הדרך", טייטשן זיי: "איה הקדשה", ווי אזוי ווערט מען הייליג? און וואס דארף מען טון זוכה זיין צו ווערן הייליג? "הוא בעינים על הדרך", עס ליגט אין די אויגן, ווען מען גייט אין די וועגן; מען זאל זיך היטן די אויגן אין גאס, מען זאל נישט גיין אין פלעצער וואו מען קען חס ושלום פאלן.

אז מען היט די אויגן - איז מען זוכה צו א שטארקע אמונה, מען איז זוכה צו שפירן שטענדיג דעם אייבערשטן, אזוי ווי

מיר זאגן יעדן טאג ביי קריאת שמע (במדבר טו, לט): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", און די הייליגע חכמים זאגן (ברכות יב:): 'אחרי לבבכם' דאס מיינט מען 'מינות', און 'אחרי עיניכם' דאס מיינט מען 'טראכטן פון עבירות'; די צוויי זאכן גייען אינאיינעם, דער וואס היט נישט די אויגן פאלט אריין אין מינות ואפיקורסות, די אמונה ווערט ביי אים פארלאשן, מען שפירט נישט דעם אייבערשטן, מען איז פול מיט מחשבות פון ספיקות און בלבולים, קשיות אויף די אמונה רחמנא לצלן, אבער דער וואס היט די אויגן - דער איז זוכה צו האבן א ריינע אמונה, א קלארע אמונה, און מיט אמונה איז די לעבן זיס און געשמאק; ווייל ווען עס גייט גוט ווייסט מען אז עס איז פונעם אייבערשטן, און אויף חס ושלום ווען עס גייט פארקערט ווי מען וויל - ווייסט מען אז דאס איז אויף אלעס פונעם אייבערשטן, און אז עס קומט פונעם אייבערשטן קען נישט זיין אז עס איז שלעכט.

א נערװעזער...

יעצט אין 'די זומער טעג' ווערן די נסיונות זייער גרויס, מען דארף א שמירה עליונה, מען קען נישט גיין אין גאס, מען קען פארברענט ווערן מיט ראיות אסורות; אז מען היט נישט די אויגן איז זייער ביטער, מען ווערט א נערװעזער, די נערװען ווערן אפגעשוואכט, מען קען נישט דערהייבן און פארנעמען

די לעבן, מען רעגט זיך, מען שרייט, מען ווערט א שלעכטער, דאס איז גורם אז מען זאל זוכן וואו מען קען אוועק לויפן פון די לעבן; עס זענען דא וואס אנטלויפן צו אלקאהאל, זיי קענען נישט אויסהאלטן זייער לעבן, זיי טרינקען זיך אן, זיי שיכור'ן אפ זייער טעג און יארן. עס זענען דא וואס אנטלויפן צו נעמען שעדליכע קעמיקלס, מען פארדראגט זיך, מען קען נישט נעמען די יאך פון דאס לעבן, און אלעס קומט פון פאלן אין מידת היסוד, דורך מפקיר זיין די אויגן, קוקן עבירות, דאס רייסט אויס די מח, די נערווען ווערן אפגעשוואכט, מען קען נישט נעמען די לעבן, און אמאל איז שוין אזוי שלעכט אז מען טראכט שוין דאס ערגסטע, פון ענדיגן מיט די לעבן, מען וויל אינגאנצן אנטלויפן השם ישמרינו.

אז מען היט די אויגן איז מען פול מיט חן, מען איז א פרייליכער מענטש, מען האט א חיות אינעם לעבן, מען איז זוכה צו שפירן א טעם אינעם דאווענען און לערנען, ווייל אז מען איז אפגעהיטן בקדושה רוט ביי מענטש די שכונה, און אז עס איז דא השראת השכינה - איז דא אלע ליכטיגקייטן; זאלסטו זיך שטארקן נישט צו גיין אין גאס וואו מען קען חס ושלום נכשל ווערן מיט א שלעכט קוק.

סמארטפאון

ביים רבי'ן איז געווען א מעשה, די צדיקת אדל, די טאכטער

פון רבי'ן - האט אמאל געהאלפן מסדר זיין די דירה, מען האט איבער געפארבט דעם רבינ'ס שטוב, און זי האט איבער געדעקט די מעבל אז עס זאל נישט ווערן שמוציג, און אויפן וואנט האט געהאנגען א טייערע זייגער, האט זי גענומען א טיכל וואס פרויען בינדן זיך די קאפ און מיט דעם איבער געדעקט דעם זייגער, אז די זייגער זאל נישט שמוציג ווערן, האט איר דער רבי געזאגט: "מיט דעם דעקסטו איבער די זייגער? דו ווייסט נישט אז עס איז היינט דא אַזעלכע שוואכע מחות, און ווען זיי זעען נאר א טיכל באקומען זיי שוין שלעכטע מחשבות, דעק איבער די זייגער מיט א צווייטע זאך"; טראכט אריין, וואס וואלט דער רבי געזאגט אויף האבן א טעלעפאן, טעבלעט, קאמפיוטער - די פֿליים וואס מען קען זען דערויף עבירות? אויב א טיכל האט דער רבי נישט געוואלט מען זאל לייגן אויפן וואנט, ווייל דאס קען ברענגען נישט ריינע מחשבות, איז דאך זיכער אז האבן א סמארטפאון, וואס נעמט אוועק די מח, קאפ און הארץ, עס נעמט אוועק די יראת שמים, עס נעמט אוועק די תמימות - איז דאך זיכער אז דאס טאר מען נישט האבן.

תפלה והתבודדות

אפילו מיט א פילטער אויפן טעלעפאן, טעבלעט וכו' - וואס לאזט נישט אריבער גיין די גאר שלעכטע זאכן - איז מען נאכאלץ אין א גרויסע ספנה, ווייל עס קילט אפ די אמונה, עס

קילט אָפּ די יראַת שָׁמַיִם, די וואס האָבן דאָס - זיי ווייסן גאר גוט, טיף אין האַרצן ווייסן זיי אז דאָס איז נישט קיין גוטע זאך, נאר די נסיוֹן איז זייער שטאַרק, עס ציט זייער, און עס איז זייער באַקוועם, און אז מען געוואוינט זיך צו צו דעם - קען מען זיך זייער שווער שייַדן דערפון; נאר איין עצה בלייבט איבער צו קענען ארויסגיין פון דעם, דורך 'תפלה והתבודדות', מען זאל בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איה וויל צוריק מיין ריינקייט און מיין איידלקייט, איה בין פארקראכן, איה האב א טעלעפאן וואס ציט מיה צו דברים בטלים און ליצנות, עס ציט מיה צו נישט גוטע זאכן, הייליגער באשעפער איה אליינס ווייס גוט אז איה האב זיך אפגעקילט פון דיר, איה האב שוין נישט די תמימות פון אמאל ביים לערנען און דאווענען, איה האב פארלוירן מיין חשק ביים טון מצוות, אמאל איז דאס געווען מיט שמחה און התלהבות; איה בין געווארן קאלט, איה פאל, איה בין נישט אין א גוטע פלאץ, איה בעט דיר הייליגער באשעפער, געב מיר פח איה זאל זיך קענען שטאַרקן עס אַוועק צו וואַרפן און זיך פירן ווי די ערליכע אידן, העלה מיר זיך שטאַרקן איה זאל זיין אן ערליכער איד, זיך פירן מיט תמימות ופשיטות, און נישט הערן קיין דרשות של דפי, נישט הערן אינטערװיוס פון מענטשן וואס האלטן זיך קליגער פון די ערליכע רבנים"; נאר די עצה בלייבט איבער, צו בעטן דעם אייבערשטן טאג נאך טאג מיט הייסע טרערן מען זאל זוכה זיין צו קענען בלייבן מיט די ערליכקייט, מיט די תמימות.

טויזנט אויגן

יעצט ווען מיר זענען אריין אין 'די זומער טעג' דארף מען א שמירה עליזנה נישט נכשל צו ווערן אין ראיות אסורות, ווייל אין די אויגן איז אנגעהאנגען אלעס, די גאנצע הצלחה פונעם מענטש ליגט אין די אויגן, און חס ושלום אז מען איז מפקיר די אויגן - רייסט מען זיך אינגאנצן אפ פונעם אייבערשטן, מען קומט צו פוגם זיין בבריית רחמנא לצלן; וויי און ביטער איז אז מען היט נישט די אויגן, עס ווערן באשאפן פון יעדע שלעכטע קוק קליפות און מזיקים וואס טוען זיך נוקם זיין אינעם מענטש, אויך דער מלאך המות איז זיך נוקם, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה כ:): "מלאך המות כלו מלא עינים", דער מלאך המות איז אינגאנצן אנגעפילט מיט אויגן; ווען עס קומט די צייט דער מענטש זאל נפטר ווערן, קומט דער מלאך המות, ער ציט זיך אויס פון דער ערך ביזן הימל און ער איז איין שטיק אויגן, פול מיט אויגעלעך, און ווען דער מענטש זעט אים ווערט ער זייער דערשראקן און פון דעם שטארבט מען; און דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו זאגט בשם זיין רבי'ן, דער גאון וקדוש רבי נתן אדלער זכר צדיק לברכה (חתם סופר בראשית, הקדמה) אז די טויזנטער אויגעלעך - דאס זענען פון די אלע הסתכלות אסורות וואס דער מענטש האט געקוקט זיין גאנץ לעבן, די אלע אויגן נעמט דער מלאך המות און ער קומט צום מענטש און ער הרגעט אים, ווייל עס איז נישטא

נאך א זאך וואס זאל הרג'ענען דעם מענטש ווי נישט היטן די אויגן. מיט דעם טייטשט ער וואס מיר בעטן דעם אייבערשטן פרייטאג צו נאכטס: "וישזביננא מעינא בישא, ומחרבא דמלאך המות, ומדינה של גיהנם", היט אונז פון א שלעכט אויג, און פונעם מלאך המות, און פון גיהנם; אז דאס גייט אינאיינעם, אז מיר וועלן נישט האבן קיין 'עינא בישא' מיר וועלן היטן די אויגן, וועלן מיר נישט מורא האבן פונעם שווערד פונעם מלאך המות, און מיר וועלן נישט אנקומען אין גיהנם.

אז מען היט נישט די אויגן, מען קוקט שלעכטע זאכן, סיי אין גאס, סיי אין א טעלעפאן, אין קאמפיוטער, טעבלעט וכדומה - פאלט אַוועק די תמימות. די הייליגע חכמים זאגן (סוטה ט:): "שמשון הלה אחר עיניו", שמשון איז נאך גענאנגען נאך זיינע אויגן, "לפיקה נקרו פלשתים את עיניו", זענען געקומען די פלשתים און אויסגעשטאכן די אויגן, מדה פנגד מדה; דאס איז ביי יעדן איינעם, אז מען היט נישט די אויגן קומען די פלשתים, דאס זענען די קליפות, און זיי רייסן אויס די אויגן פון זען אלקות, פון שפירן דעם אייבערשטן; די פלשתים דאס זענען די לצים, מיט ליצנות ווערט אויסגעריסן די אויגן, מען זעט מער נישט און מען שפירט נישט דעם אייבערשטן. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סוטה מב.), עס איז דא פיר פיתות וואס: "אין מקבלים פני שכניה", איינע פון די פיתות איז די פת לצים, און דער הייליגער אריז"ל זאגט (שער מאמרי חז"ל, סוטה מב),

די פיר פיתות זענען אנטקעגן די פיר וועלטן, און די פת לצים איז אנטקעגן עולם אצילות, ווייל ליצנות איז אזוי געפערליך אז אפילו מען איז זוכה צו שפירן די ליכטיגקייט פון עולם אצילות - קומט ליצנות און פארלעשט עס, מען ווערט אפגעקילט, מען פארלירט עס; און דאס אלעס קומט פון קוקן עבירות, ביז מען פאלט אין פגם הברית רחמנא לצלן.

תורה תבלין

יעצט אין 'די זומער טעג', אז מען ניצט אויס די טעג - קען מען ווערן א גרויסער ערליכער איד; די טעג זענען לאנגע טעג, מען קען זיך נישט לייגן פרי שלאפן, מען דארף ווארטן צו דאווענען מעריב; קען מען אין די צייט אריינכאפן לערנען פלייסג שיעורים בכל התורה כולה, און אז מען מאכט זיך א סדר וואס מען וויל לערנען און וויפיל מען וויל אנקומען - קען מען זייער מצליח זיין.

מאך זיך א קביעות יעדן טאג צו לערנען די פרשה פון די וואך, טייל איין די פרשה לויט די טעג פון די וואך, די הייליגע חכמים זאגן (ברכות ח.), ווער עס איז מעביר סדרה יעדע וואך - וועט זוכה זיין צו אריכות ימים ושנים, אויך איז דאס א סגולה פאר יראת שמים; דערפאר זאלסטו אנהייבן די וואך מיט לערנען חומש רש"י, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און

אזוי ווייטער; נאכדעם זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין משניות, די הייליגע חכמים זאגן (ויקרא רבה ז, א): "אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות", 'משנה' איז די אותיות 'נשמה', דורך לערנען משניות ווערט די נשמה ריין, מען נעמט אראפ אלע פלעקן וואס מען האט גורם געווען דורך עבירות, דער מענטש איז זוכה ארויס צו גיין פון זיין אייגענע גלות דורך לערנען משניות, און דורך לערנען אסאך פראקים משניות איז מען זוכה צו פטר'ן דעם יצר הרע, אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין לערנען ש"ס כסדרו, הייב אן מסכת ברכות, און ווען דו ביסט מסיים - זאלסטו גיין צו מסכת שבת, און אזוי ווייטער, ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ ש"ס.

ליבער ברודער, הארציגער חבר, נאר אז מען לערנט תורה קען מען זיך שטארקן אויף די ברענעדיגע נסיונות פון 'די זומער טעג'; עס ברענט א פייער, די נסיונות ווערן מער און מער, שטערקער און שטערקער, און אידישע קינדער פאלן נעבעך אין עבירות, מען ווערט נכשל אין ראיות אסורות, מען קוקט עבירות, ביז מען פארלירט די גאנצע אמונה, מען פארלירט די גאנצע לעבן, און נאר אז מען לערנט תורה קען מען זיך שטארקן און זיך ראטעווען. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (קידושין ל), דער אייבערשטער זאגט, איך האב באשאפן דעם יצר הרע, "ונבראתי לו תורה תבלין", און אויך האב איך באשאפן א היילונג פארן יצר הרע, די הייליגע תורה; און

אז מען לערנט תורה - קען מען זיך ראטעווען פון אים, און אפילו מען איז אריינגעפאלן אין נישט גוטע זאכן, מען האט געטון עבירות, מען געפינט זיך אין די טונקל, "במחשכים הושיבני" (איכה ג, ו), מען שפירט ווי מען וועט שוין בלייבן אין די פינסטערניש, "זה תלמודה של בבל" (סנהדרין כד), איז די עצה צו לערנען גמרא, לערנען בבלי.

טרערן

טייערער ברודער, הארציגער חבר, יעצט אין די זומער טעג זאלסטו זיך מקבל זיין מיט א פעסטע אפמאך אפצוהיטן דינע אויגן, און אז דו ביסט נכשל געווארן מיט ראיות אסורות - זאלסטו זיך אויסוויינען פארן אייבערשטן ער זאל דיר מוחל זיין, ווייל נאר דורך טרערן פון תשובה וואס מען וויינט זיך אויס צום אייבערשטן קען מען אויסוואשן די אויגן, און מען קען פאררעכטן די שרעקליכע פגם; מען דארף פארגיסן טייכן טרערן צום אייבערשטן אז מיר זאל זיך קענען היטן די אויגן, ווייל אלע צרות וואס קומען אויפן מענטש איז נאר ווייל מען היט זיך נישט די אויגן; מען פארלירט אזויפיל גוטס דורך זיך נישט היטן די אויגן, מען פארלירט די שידוך, מען פארלירט די שלום בית און מען פארלירט די פרנסה.

די הייליגע חכמים דערציילן (ספר חסידים, סימן שפז), א איד איז

געקומען מיט א טענה צום הייליגן רבי יהודא החסיד היתכן
 ער האט אסאך געפאסט און מתפלל געווען אויף א געוויסע
 שידוך, און מען האט נישט אנגענומען זיינע תפלות, "אמר
 החכם", האט אים דער צדיק געענטפערט: "זה הצער הבא
 עליך בשביל שהיית צופה בנשים, וזמן לה מה שלא מצאה חן
 בעיניך", דין גאנצע צער וואס דו גייסט אריבער איז ווייל דו
 היסט נישט דיינע אויגן.

ליבער ברודער, הארציגער חבר, מאך זיך א קביעות צו גיין
 התבודדות, זוך א פלאץ; א שטילע פלאץ, א לידיגע פלאץ,
 און דארט זאלסטו זיך מתבודד זיין, זאלסט זיך אויסגיסן דין
 הארץ צום אייבערשטן, וויין זיך אויס און בעט: "הייליגער
 באשעפער זיי מיר מוחל אז איך האב ביז אהער נישט געהיטן
 מיינע אויגן, איך שעם זיך אזוי שטארק, פון אינדרויסן שפיל איך
 א שיינע שפיל, איך שטעל זיך אהער ווי אז ערליכער און פרומער,
 אלע קענען מיר ווי א טייערער און אז איידעלער, אבער פון דיר
 הייליגער באשעפער קען איך זיך נישט באהאלטן, דו ווייסט דאך
 אלעס, דו זעסט אלעס, אגא השם איך בעט דיר אייבערשטער,
 העלף מיר איך זאל קענען ארויס גיין פון מיין פלאטע, איך זאל
 זוכה זיין צו הייליגע אויגן, איך זאל זוכה זיין צו ריינע אויגן,
 העלף מיר בזכות די הייליגע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש
 געווען פאר דיר און פאר כלל ישראל, עננו ה' עננו, העלף מיר איך
 זאל מער נישט האבן קיין איין שלעכטע קוק, איך זאל ניצן מיינע
 אויגן נאר צו לערנען תורה, אמן סלה".

גוטע חברים

חבר זיך נאר מיט גוטע חברים, ערליכע חברים, ווייל יעצט אין 'די זומער טעג' זענען די נסיונות גרויס, און נאר אז מען האט גוטע חברים, איידעלע און ערליכע חברים - קען מען זיך האלטן שטארק. די סימן צו וויסן ווער איז א גוטער חבר און פון וועם מען דארף זיך דערווייטערן - איז די מויל; דער וואס רעדט איידל און פירט זיך מיט תמימות - דער איז א גוטער חבר, און חס ושלום אויב מען הערט איינעם רעדן נישט איידל - דארף מען זיך זייער אכטונג געבן פון אים, און אפילו יענער זעט אויס ווי אן ערליכער, דארף מען וויסן אז דאס איז נאר פון אינדרויסן, ער איז נישט תוכו כפרו, פון אינעווייניג איז פול מיט שלענג און עגדיסן און מען קען געביסן ווערן פון אים.

גיי נישט אין לידיגע שטילע פלעצער, אין לידיגע שולן וכדומה, דריי זיך נאר אין פלעצער וואו עס זענען דא מענטשן, וואו מען קען זען אלעס וואס טוט זיך דארט, ווייל אין די לידיגע שולן קען מען אריינפאלן מיט נישט גוטע זאכן, מען קען אנקומען צו ווערן אומגליקליך דורך בעלי עבירות, די בעלי עבירות זוכן שטילע פלעצער, לידיגע מקוואות, לידיגע שטיבלעך, זיי לאקערן אויף בחורים זיי צו פאנגען אין זייער ביטערע נעץ, און אז א פּרעמדער מענטש רופט דיך אין א שטילע פלאץ - זאלסטו נישט גיין, און אז חלילה וחס איינער

ווייל דײַך מײַטמא זײַן, אײַנפֿער ווײַל דײַך אָנרײַרן... - זאַלסטו בֶּעטן
פֿאַר הײַל, שָׁעם זײַך נײַשט און האָב נײַשט מוֹרָא, גֵעב אַכטוֹנג
אויף דײַן לֶעבן, אויף דײַן עֲתִיד.

קײַנמאַל זאַלסטו נײַשט אַרײַנקוקן אײַן אַ חבֿרײַם טעלֶעפֿאן,
אַמאַל קען מען מײַט אײַן שְׁלֶעכְטֶע קוק פֿאַרלײַרן די גאַנצע
יִרְאַת שָׁמַיִם, און מען דאַרף זײַך נאַכדעם מוטֶשען די גאַנצע
לֶעבן, נײַץ אויס דײַן צײַט צו טון חֶסֶד, צו העלפֿן אײַן שְׁטוּב,
העלפֿן די עֲלֻטֶערן, און העלפֿן אײַן שוּל, אײַן ישיבָה וְכדוּמָה.

תָּם וְנִשְׁלָם שְׁבַח לֵא-ל בּוֹרֵא עוֹלָם

זִכְרֵךְ עוֹלָם יִהְיֶה צְדִיק

לְכָבוֹד נְשָׂמַת מְאוּר עֵינֵינוּ חַיֵּינוּ נְפָשֵׁנוּ,

אֲשֶׁר נָשָׂא אוֹתָנוּ עַל לְבוֹ בְּאֲשֶׁר יֵשָׂא הָאֱמוּנָה אֶת הַיּוֹנֵק, לְהַחְיֹתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה, לְהַטְעִימֵנוּ מִצּוּף עֲרֵבוּת נְעִימוּת, יְדִידוּת, זִיו הָאֶרֶת שְׂכִינַת עֲזֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַחֲדִיר בְּרַבּוּת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ - אֱמוּנָה בְּרוּחַ וּמְזֻכְכָּת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְקָרַב אֶלֶפֶי נְשָׂמוֹת אֵל הַחַן וְהִיפִי אֲשֶׁר בְּנַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה שׁוֹרָה, הוּא נִיהוּ הָרַב הַגָּאוֹן הַצְּדִיק, אִישׁ הָאֲשָׁפוּלוֹת - שֶׁהִפֵּל בּוֹ, הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי עוֹבֵד ה' בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת, מְסַר נְפָשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם יוֹם מִיּוֹם עֲמָדוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְסָבַל יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים כָּל מִי חַיָּיו, רַבִּים הֵשִׁיב מַעֲוֹן וְקָרַבְם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הַעֲמִיד תְּלַמִּידִים רַבִּים, יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, בַּעַל הַמְּחַבֵּר סִפְרֵי שׁו"ת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל', וְסִפֵּר 'שִׁפְתַּת הַנַּחַל' פְּרוּשׁ עַל הַסִּפֵּר הַקְּדוּשׁ לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו. וְקִבֵּץ וְלִקַּט סִפְרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מִדְּבַרֵי רַבֵּנוּ הַקְּדוּשׁ מוֹהֲר"ו מִבְּרֶסֶלַב, וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוּשׁ מוֹהֲר"ו ת' - זְכוּתָם יִגַּן עֲלֵינוּ. וְהַפִּיצָם בְּכָל קְצוֹי תֵּבֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְּפֻרָסִים שֶׁהַחַיּוֹ אֶלֶפֶים וְרַבּוּת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחִקְּוֹ אוֹתָם לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה.

עֲטַרְתָּ רֹאשֵׁנוּ, נוֹר תִּפְאָרְתָּנוּ, הַמְּלֵאךָ הַנּוֹצֵב עַל רֹאשׁ דָּרְךָ, עֲמוּד הָאֵשׁ אֲשֶׁר לִפְנֵי הַמַּחְנֶה, מוֹרָה דָּרְךָ וּמְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת מוֹרְנוּ וּמְאוּרְנוּ

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זְצוּקֵלֶה"ה

בְּנוֹ הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זָאב זצ"ל
הָרַב מְטֵאקָאֵי וּבַעַל הַמְּנַחֵת זָאב' וְעוֹד
זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּחַד קְטִירָא אֲתַקְטִיר לִישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה
לְהַתְלוּנוּ בְּצַל צַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּגוֹ עֲדוֹן
י"ז שִׁבְט תִּשְׁע"ה

תֵּהֵא נְשָׂמַתוֹ הַקְּדוּשָׁה צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים

הספר הקדוש הזה

נדפס לזכות
מורינו ראש הישיבה שליט"א
וזוגתו
אסתר גיטל תחי',

וילדיהם
שלמה ומשפ',
אלחנן חיים ומשפ',
מרים העניא זיסל ומשפ',
שמעון ומשפ',
נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,
רחל לאה, יוסף, מנחם,
יחזקאל, מלכה, עמרם.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
דוויחא, ויזכו לדרות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יואל הכהן לאנדא

חוגגתו

חווה לאה

וילדיהם

פינא

חיה

שמעון

חיים יוסף.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה, ויתברכו מפיו
א-ל עליון בבני חיי ומזוני דריחי, ויזכו לרעות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון